

MAONDBLAD UUTEGEVEN DEUR DE GEMIENSCHOP VAN OLL OMMER

 Veerde jaorgang.

meert 1957

nr.2

Dit blad, waarin ook bi'jdraag'n wödt op 'enömm'n van leed'n van de Sallandse Schrieverskring, verschient veurlopig zes keer in 't jaor. Samenstellers, daortoe benuumd deur 't bestuur van de Gemienschop: Joh.Hurink, Kruusstraote 4. M.Makkinga Azn., Vri'jthof 9 en G.Steen, Pr.Bernhardstr.15, die de inhoud vaste stelt en daorveur verantwoordelek bint. Veur 't overnemm'n van de inhoud of van 'n deel daorvan kan toestemmege wörd'n 'egeev'n. Leed'n van de Gemienschop kriegt dit blad veur niks, andere belangstellend'n kriegt 't toe 'ezund'n veur 'n daalder in 't jaor.

Veur de leden van den Sallandsen Schrieverskring.

De Gemienschop van Oll' Ommen en den Sallandsen Schrieverskring hebt met mekaar of esprökken, dat e' maondblad De Darde Klokke van begin 1957 of ok an alle leden van de Schrieverskring wödt to estuurd. De schrievers könt dr ok in schrijven. Wee stukskes opsturen wil, kan terechte bie G.Steen, Prins Bernhard-straote 15, Ommen.

De Schrieverskring hef beslötten, dat de leden 's jaors 5 gld. lidmaatschopsgeld möt betalen. Penningmeester is G.Veldhuis, Brinkgreverweg 206, Deventer, giro 50.43.85. Wee neet aover de giro betaalt krig de kwitantie an de deure. Wee neet schriif. hoof daorumme neet bedaanken. Dan isse belangstellend lid.

De schrieverieje kan sonder belangsteling neet bestaon ! Völle kan dr veur de leden nog neet edaon wödden, mar dit kan veranderen as de ledenlieste langer wödt.

Wee lid is kreeg De Darde Klokke veur niks in huus. Veur leu, dee gin lid sind, is De Darde Klokke te kriegen veur 1.50 in et jaor.

Gerhard Werkman, sikk.

Töt onz'n schrik vernaam'n wi'j, dat ons ere-lid Johanna van Buren van 'n stoel is 'evall'n en in 't diaconessenhuus in Almelo is op 'enömm'n.

Zie is pas 'eleen vier'n zeumtig jaor 'ewörd'n en dan kan 'n mense niet zovölle meer verdraag'n. Veurzitter Korteling hef haar op 'ezög.'t Was niet neudig haar moed in te sprekk'n, want Johanna had de moed en haar goeie humeur nog niet verleur'n. Veur de andere vrouwleu op de zaal, mos ze alle daag'n 'n gedicht opzegg'n. Wi'j wenst van disse plaaste haar 't allesbeste toe, en hopt dat ze gauw weer naor Heldern kan weerumme gaon um daor veerder op te knapp'n.

S.

Anstellige van 'n vroedvrouwe of "wijse moer" in Ommen. 1753.

Nadien Mette Jansen, weduwe wijlen Berend Lambers, wegens desselfs hoge jaren, en die daar uitspruiten de lighaams swakheden, niet meer in staat is om de vroetvrouwen of wijse moers dienst, dewelke sij lange jaaren alhier sonder opspraak bekleed heeft, te kunnen waarnemen, en dat haar daarom een adsistentie sal moeten toegevoegt worden.

Derhalven hebben burgemeesteren en meente van Ommen daartoe verkooren Swaantjen Dangermond, huisvrouwe van Hendrik Bakker.

En nademaal deselve op heden, daartoe die vereiste bekwaamheden nog niet heeft,

so sal sij sig so spoedig als mogelijks is, na Swol bij vrouw de Reus moeten vervoegen ten einde om aldaar het nodige het welk tot dit beroep vereist worden te leeren.

En waartoe die burgermeesteren en meente die pennigen willen fourneren, wijders wanneer sij het voorschreven geleerd heeft.

en van Swolle tot Ommen wederom gekomen is, dat sij Swaantjen Dangermonds voornoemd dan alhier met en neffens die geseide Mette Jansen die functie als wijse moer sal kunnen, mogen en ook moeten ekserceeren, genietende gedurende het leven van meergemelte Mette Moer jaarlijks dertigh Caroli guld. of ene guld. 10 st. voor ieder kind, hetwelk sij binnen of onder die Juriedictie van Ommen, met of sonder Mette Moer komt te halen.

Blijvende het gene het welke een ieder geeft, dewelk een kind gebooren word, ten voordele van dese Mette Moer en sulks tot so lange toe als sij in leven is, schoon sij desen dienst wegens des selfs hoge jaren al niet langer mogte kunnen waarnemen.

Dog wanneer sij dood is, of dese wereld af sterft, dan sal dit voordeel met 10 guld. tractement jaarlijks, gelijk mede vrijdom van hoofdgeld, gemaal en geslagt voor haar en haar huishouding, op haar Swaantjen Dangermond alleen vervallen, sodanig dat dan ook de voren gemelte 30 guld. of ene gulden 10 stuiv. jaarlijks sullen komen op te houden.

Vorders is bedongen en daarom alhier geregistreert, dat sij Swaantjen Dangermonds, wanneer dat sij de nodige vermogens en bekwaamheden ontfangen heeft, en op een andere plaats beroepen wordende, van hier buiten consent van die Magistraat niet sal mogen vertrekken, en sulks uit oorsake van derselven bequaam makenge, hetwelk de stad bijna hondert guld. kost.

Wijders so sal sij om dies wil, en om het tractement an haar, ook verplicht zijn de ingesetenen vrouwen, als die in nood sijn, voor anderen, dewelk buiten wonen, te moeten helpen, en te ondersteunen en indien zal niet als met derselven consent na buiten sal gaan mogen.

Tot welker nakominge en waarheids orconde hier van twee alleens luidende gemaakt en wetersijds getekend sijn tot Ommen op 23 Maart 1753.

Swaantien Dangermond.

1765, den 6 July is ter vergaderinge van Burgermeesteren en Meente geresolveert om bijzondere redenen an Swaantien Dangremont haer voornoemde vroedvrouwen tractement in plaats van tijn guld. sjaers, te vermeerderen tot vijftien car.gulds. des jaers, en welke vijftien gulds. voor de eerste mael sullen verschenen sijn op den 15 Maert 1766 ens. van jaer tot jaer, alles onder dit mits dat Swaantien Dangremont nooit weer om vermeerderinge sal mogen spreken, als wordende haer die vermeerderinge bij desen absoluut ontsait.

Oirconde ons Burgermeesteren en Meensluiden ondertekenge.

Hend. Hofmeijer.

E. de Vries

Peter Bosch

L.B. Friesendorp.

Op 27 febr. is de Gemien-schap van Oll' Ommer weer in jaervergaderenge bi'j mekare 'ewes in 't Zwarte Peerd.

Veurzitter Hurink naamp in zien toespraake de kans waor nog is 'n goed woord te sprek'n veur 't gebruik van onze eigen Ommer spraake. Ook wees 'e d'r op da'w saam'n 't paosvuur mut maken en 't niet op 'n paar mut laoten ankorn.

De schriever en de man van de cent'n gaav'n verslag van de stand van zaak'n. Met handgeklap wörd'n 't veurstel an 'enomm'n um Johanna van Buren wat te stuur'n in 't ziekenhuus in Almelo.

Veerder hef Herman Makkinga uut Hardenbarg wat veur 'edraag'n in de mooder-spraake, bint d'r 'n paar mooie films te zien 'egeev'n en was d'r muziek.

't Was een goeien avend, maar d'r hadd'n wel wat meer leed'n könn'n we'en.

S.

NI'JS UUT DE SCHRIEVERSKRING.

Et bestuur van den Sallandsen Schrieverskring wil proberen zo völle meuglik bie mekaar te seuken wat dr in vrogger jaoren eschreven en edrukt is in de Sassische moderspraake. Bie de oprichting van oonsen kring hef dr. A. C. F. Koch, bibliothecaris van Daemter, daor wat aover verteld. Hee /neet sal dr nog wel meer aan doen. Mar wie könt/alus an um alennig aover laoten. Wie hef dr tied en sinne um alle Aoverieselse Almanakken en meer suk soort böker deur te kieken en aover te schrieven wat daor in steet an dialektbiedragen? Vriewilligers, meldt oe bie den sikketaris van den schrieverskring, Zwolseweg 191, Deventer!

Huusdrukkerieje.

Den Twentsen Schrieverskring is van plan nen eigen huusdrukkerieje op te setten. Gin kleinigheid! As dit wat wödt möt se oons ook es leren, wogedaonig se det veur mekaar ekregen hebt.

G.W.

Veur de schrievers.

Den gemienteraod van Daemter hef honderd gulden subsidie to ekend an den Bond van Sassische Schrieverskringen veur de verbreiding van de bekendheid van de moderspraake.

G.W.

Buten eigen kring.

Tot noe to hebt de Sassische schrievers neet völle belangsteling ehad van buten eur eigen kring. Daorumme möw dr blie umme waesen, dat et Almelose genootschap Stad- en Ambt kottens twee schrievers hef oet eneugd um te praoten aover Sassische literatuur. Det waren Toon Borghuis uut Oldensel en Hans Heyting uut Borger. Et möt wal de meujte weerd ewes waesen wat se te seggen hebt ehad, want de kraante had dr nen groot stuk aover.

Et is nen good ding, dat et disse kante op geet.

G.W.

Twents Jaorbook.

Et liekt dr op, dat den Twentschen Schrieverskring nog dit jaor nen eigen jaorbook zal uitgeven. Bentheim, Munster en Oldenbörg doot det ook. Det is nen mooj ding, maar laow neet vergetten, dat et jaorbook "Overijssel" dr ok nog is. De Sassische biedragen daorin waren ditmaol better as ooit teveuren. Et is van groot belang, dat et beste van et beste daorin kump.

G.W.

Experimenteren.

Johan Buursink uut Aensche hef kottens veur den Sallandsen en later veur den Twentsen Schrieverskring esprökken aover et nut van experimenteren met de moderspraake. Det experimenteren is hard en hard neudig. Et sol good waezen as al oanze leden daor an met sollen doen. Et recept is al heel eenvoldig: iej nemt nen good book in et gif neet wat veur spraoke, daor seuk iej nen stuksken in op en iej probeert det so sekuur meugelik nao te vertellen in oew eigen Sassisch. Buursink hef det edaon met den Penta-teuch, met Zarathustra en met Shakespeare. Hee hef dr slim meujte met ehad. Mar ok völle wille an belaeft. Doot et ok es en as et lukt, stuurt et oons dan to. Wat den ienen döt daor kan den aanderen wat van laeren en daor wödt se beide wieser van.

G.W.

"Oeze Volk".

De Drentse schrievers hebt et aordig veur mekaar! Tegen et ende van 1956 sind se veur den dag ekommen met nen eigen maondblad, dat se "Oeze Volk" hebt eneumd. Et wödt naoder an eduud as naberpraot veur Drentse lezers. Redakteurs sind Hans Heyting, G. Kuipers en Hans Werners en dr is ne lange lieste of edrukt van metworkers. Ik sol haoste seggen, dat dee lieste langer möt waesen as de ledenlieste van den Drentsen Schrieverskring. Uitgever is J. A. Herelman, Stadsknael. Dr. J. Naarding is raodgever van de redaktie.

In "Oeze Volk" staot kotte stukskes en leedties aover alus en nog wat. Et is neet almaole literatuur van de baovenste planke, mar det liekt mie wal good. Schrievers hebt nen blad neudig as oefenterrein. Asse et good könt komt se van sölf wat veur den dag met et beste dat in eur sit. Et möt sin tied hebben. Ok de laesers möt eur tied hebben. Allennig deur geregeld te laesen in et Sassisch könt se dr to kommen böker te kopen in de moderspraake. En nen blad geregeld laesen doot se neet as alus wat dr in steet so swaor is as ne koo dee op kalven löp. Daorumme is "Oeze Volk" nen good ding.

De Sallandse schrievers waenst eur Drentse naobers völle wille to met dit maondblad!

G.W.

Nao de vergaderinge van de Sallandse Schrievers op 22 december 1956 in Ommen, kreeg'n wi' van iene van de bezoekers naoderhand onderstaond gedicht, da'w asnog graag wilt opnemm'n.

De schriever bleek de bedoelinge van disse vergaderinge goed begrepp'n te hebb'n, zoas uut zien vars bliekt.

Wi'j hopt mekare nog's gauw weer te zien !

SALLANDSE SCHRIEVERSKRING.

22.12.56

Naor Ommen, 't olde stad'ien an de Vechte
Bink vlak veur kersttied mar ies hen egaon.
Want Sallnd's skrierverskring had mi'j eneidigd
En daorum heb ik det ok mar edaon.

't Was wat onwennig daar zoo te verschiene
Want al die luu waren mi'j onbekend.
Mar um det 't doel van heur mi'j intresseren
Wa'k ien 't gezelschop nog al gauw ewend.

Gezellig hebbe wi'j daar saam espreuken,
Gemoed'lijk daar zoo ien een kring eschaard,
Terwijl op 't stadhuus al die klokken zungen
Zoo helder, 't olde lied van vree op aard.

Het doel der kring is toch um te beschermen
De moedersprake uut het Saksenlaand
Die iedre buurte wel wat kan verschillen,
Mar toch zoo nauw is an mekaar verwaand.

'k Ontmoete daar ok van die boerendichters,
De dragers van de Sallandse cultuur,
Want zu'k werk dat kump niet van de fabrieken
Mar det kump uut de levende natuur.

Herm. Bomhof zeed.: "wi'j wordt ok wel verguist soms.
Zi'j neumd oes wel ies hoop'loos olderwets".
Mar och luu blijft nou mar die as ie binnen,
En kiek mar niet wat of de wereld kletst.

Ien d'eigen taal kün ie oe 't beste uutern.
Begriemt ze oe hier heel wied ien het rond.
De beste schrievers en de beste dichters,
Die heurd met beide bienen an de grond.

Den Hulst Ov.

H. STERKEN Rzn.

ET VUL.

De sunne scheen deur de roeten van et gemeentehoes op de köppe van de raodsleden en op de sulverne ketten om den börgemeister sinnen hals. Et leup teegn vijf uur en mennig raodslid har dreuge lipn, want et wörden tied veur nen brandwientjen met suker. Wat dee de börgemeister ok midn op den dag raodsvergadering oet te schrievn. Was dr noe so'n haost bie det hoes veur olden van daagn ? Kon det gin wekke

Wat see Wilm Balderman daar ? Gait de Peerdekoper stak eerst sinan kop en toen sinen vinger op net as vrogger op de schole. Wat Wilm daar see stun um neet an. Daar mosse et sine van segn, De börgemeister sag um en knikten. Hee begreep et.

Wilm praactn nog nen set wieder en toen stakke de piepe weer an.

-Sin iej dr klaor met ?, vreug de börgemeister.

-Jao, det dach ik wa, see Wilm.

-Noe kreeg iej et woord, Gait, mar dan möj mie eerst verteln: hoe is et met et vul ?

-Det vul, borgemeister, det vul is net so'n

Wieder kwamme neet, want de hele raad sat te lachn en de heern van de pers ook. En wieder was dr giniene. Mar de börgemeister har de meeste wille.

-Praet dan mar aover et hoes, see-re.

-Det doo'k ok liever, börgemeister.

Noe wo'k oe neet almaol verteln wat Gait over det hoes har te segn, mar waorumme de raad so mos lachn en waorumme de börgemeister so'n wille har. Ik wol oe verteln aover det vul.

De börgemeister har peerde van sichsölf, möj weetn. Goon peerde, want he har dr verstaand van, Snoe en dan satte in nun jury op ne peerdekeuring en soge daonig har er dr wal kiek op ekregen. Noe wasse kottens un Delden. Ok weer is keurmeister.

En daor sagge mie nen vul, waor et water um van um de taande leup, so'n mooi ding was dit. Toen et keurn achter de rugge was gung-e naar den eigenaar en deu dr nen bod op. Um kot te gaon: hee koch et vul. Onderdehaand. Achter nen brandoviontjen. Mar wee was dr ok in Delden? Gait de Peerde koper. En umdat Gait van kindsbeen of verstaand har van peerde sagge ok wat non mooj vul daor stun. En hee dach: det koop ik! Hee keek sin breekke nao um te seen wee of den eigenaar was en gung um seuken. Mar so datte daor aover de weide leup dache: ik kan det vul neet koopn, want woer muk dr met hen ik hebbe nog ien plasie in den stal, mar ja, det he'k belafd an de börgemeister veur et geval hee dr nog wat bie koopn wol noe kan'k wal segn: börgemeister, et geet niet deur, ik hebbe de roemte sölf neudig mar koj det doon as raodslid? eerst belaovn en dan nee segn ne, ik haole min fasoen, det doo'k Dat dach Gait de Peerde koper en hee deu gin bod op det vul. Et begrootn um wal; et was so'n merakels mooj vul.

Soovens vertelne alus an sin Dika en Dika see: iej sint gek, Gait, en det sin ie, peerde koper is oew wark en oons bestaon. En veur den börgemeister is et mar leefhebberieje. Iej koopt det vul, Gait, en daor met oet.

-Jao, Dika, see Gait, mar ik hebbe den börgemeister belafd

-As iej um wat belafd hebt bel iej um mar op um te segn det et neet deur geet, met de kempelmenten van Dika, en det doo'j.

-Jao, Dika, det doo'k, see Gait.

En hee et hoos oet.

Nor nen tillefoon.

Et veul um swaor, dee bosschop, mar Dika was nen strabaant wief so verstaandig asse was. Wat Dika see was aait et beste.

Gait dreijdn et nummer van den börgemeister en daor kwamme an.

-Genaovend, börgemeister, see Gait, ak oe efkes lastig mag valn

-Iej segt et mar, Gait, wat he'j?

-Kiek es, börgemeister, et geet aover minen stal. Ik hebbe oe belafd da'j daor nog wal nen peerd kwiet konden a'j sölf roemte te kot komt.

-Det he'j, Gait.

-Det is ok so, mar noe sit ik sölf deksels verlaegn um roemte

-Gait, was iej vandage in Delden?

-Jao, börgemeister.

-En heb iej daor so'n merakels mooj vul eseen?

-Jao, börgemeister.

-Ik begriep oe al, Gait, eij woln det vul geerne op stal hebn.

-Jao, börgemeister, det is et noe krek.

-Gait, det kump veur mekaar. Marnvro kump de veewage van De Jong

-Mar ik hebbe et vul nog niet ekoch; börgemeister.

-Det is ok neet meer neudig, Gait, det heb ik al edaon

Efkes was et stille, Toen see Gait:

-Börgemeister, noe maak iej mie hellig, det doo'j. Iej sint nen nen nen rotsak!

De börgemeister see mar niks meer.

Dika see, efkes later, nen heeln hoop, mar det kan neet in oons kran-tien.

Et vul steet bie Gait op stal, Dika sörgt dr good veur en de börgemeis-ter löt gin dag veurbie gaon of hee vrög:

-Gait, hoe is et met et vul?

Gerhard Werkman.

TWIE NAOBERS.

Oonze old-börgemeister moslisser daag'n in 'n Haag wee'n en zut daor 'n saldaot de straote over stekk'n. Deur bi' te spring'n kan'e nog net veurkomm'n van deur 'n auto overreeed'n te wörd'n.

"Pas op, mien jong'n", zeg'e teeg'n 'm, "dat was ow zowat over de hakk'n 'egaon".

De saldaot, den daor zo opiens zien mooderspraake heurt praot'n, dreijt zich in iens umme en zeg: "Kump meneer ook uut Overiessel?"

"Jao", is 't antwoord, "iej ook?"

De saldaot vertelt dat'e uut Meer kump, bi'j 'n Ham.

"Maar" zeg'e, "ik heb ow ook wel is eerder 'ezien. Maar dan a'j 'n ander pak an".

De meneer vertelt dan, dat'e 't kistentuug an hef, umdat'e naor 'n begraf-fenisse is 'ewes en dat'e uut Ommen kump.

"Wi'j bint dus zovölle as naobers", zegge dan.

"O", zeg de saldaot, "dan hek kundigheid an ow. Iej bint de börgemeister van Ommen. Now weet ik 't".

"Dat bin'k 'ewes", was 't antwoord, "ik bin now de olde börgemeister. Mag iej hier graag we'en in diens?"

De saldaot vertelt dat 'e zovölle is as bestuurder van 'n tank, maar dat 'e d'r niet völle wille hef. Hie is allenig as ofkomstig van 't platteland onder jong's uut de stad, die 'm nog al vake de gek an stekt um zien meniere van praot'n.

Maar as 't mi'j begint te verveel'n", zeg'e, "dan slao'k d'r op. Dan bint ze wil stille. Daor was d'r iene den schöl van boerenpummel. Den he'k 'n klap op 'n bek 'egeev'n".

Maar graag d'r we'en, nee, dat mog'e niet.

Zo hebt ze nog 'n steugien deur 'epraot over alles en nog wat. En as ze uut mekare gaot, zeg de saldaot: "Meneer, ik zin bli'j, da'k hier in 'n Haag met iene heb könn'n praoten zo-ak 't in huus ook gewoon binne. Ik bin d'r warm van um 't harte 'ewörd'n!"

S.

Brief van Gerard Grootbörger uut Daeventer.

Beste meneer Stieen,

Un tiedjen elejen zat ik met wat luu van de Sallandse schrieverskringe te praoten aover ons Daeventers dialect. Ieene van 't gezelschap betwiefelen't of 't wel de meujte weerd was dadde wie ons ze druk maakten veur dat dialect en of t'r in Daeventer nog wel völle mensen zollen waezen diee hun plaatselukke taal nog wel gebrukten. Noe, ie begriep datte met zien twiefel bie mien an 't verkeerde adres was; en ik heb 'm dat ook wel wies emaaft. Maör, verdreijd, toe'k naör huus hen kuijerden, toen klamp-ten werachtig dat twiefelduuveltjen mien ook an. Ik begonne zo in mien eigens te reddeneren: Kiek 's jöngskan dat hei noe zo wel ezegd dat 't Daeventers nog völle wördt espraoken, maör is dat noe zo, köj dat bewiezen? Ik kon d'r 's aovends nieet van in slaop kommen en most'r als maör an denken. Ik begrepe dak't mos onderzeuken en ik beslaote um de volgende dag un stuksken in 't Daeventer Dagblad te schrijven. En daör ston dan de eerstvolgende Zaoterdag mien "aopen brief an alle laezers van 't Daeventer Dagblad diee nog dialect praot". Ik vriege hun waörumme ze dialect praotten, uut gewoonte of umdat ze 't mooi vind of makkeluk, of hun kinder 't ook praotten en, zo nieet, waörumme dan nieet. Ook vrieg ik of ze dachten dat ut dialect zo stillekes an zol uutstarven of dat 't nog wel heel lange in 't leven zol blieven. Nou ja, nog völle meer vrieg ik, en of ze mien is wollen schrijven wat hun ondervindingen wazzen en wat ze aover ieen en ander dachten. Ongelukkiger wieze belaoften ik dak ze, zo völle meugeluk, allemaole weerumme zol schrijven. En dat hef mien schriefkramp bezorgd.

Noe hadden ze mien van de krante ezegd dat van de honderd luu diee met belangstelling mien brief zollem laezen en mien wollen schrijven dat maör ieene zol doon. Nou, as dat waör is dan bint'r nog enige duuzenden diee 't Daeventers "bewust" praot en zekers völle duuzenden diee 't "onbewust" praot. Haost alle briefschrievers schreven mien in 't Daeventers of 't dialect van um de stad hen. Daör hak völle wille van. Maör ak weer zo iets doo, dan belaoft ik nieet meer um ze allemaole weerumme te schrijven.

Noe zok oe wel's wat aover diee brieven willen vertellen, maör dat zol noe un allemeugend lang ende wodden. Daör zak dan in un volgende brief met beginnen.

Uw gieet oe goed en beste groeten van,

oew Gerard Grootbörger.

Daeventer, 8 meert 1957.

Het Saksisch Centrum te Ommen.

Zoals wel bekend is, heeft de gemeente Ommen de oude molen op den Oordt aangekocht, met de bedoeling deze geheel in de oorspronkelijke staat te herstellen, zodat daarin ook de Oudheidkamer en het Natuurhistorisch Museum kunnen worden ondergebracht.

Door bemiddeling van de architect Jans te Almelo, heeft de gemeente thans ook de beschikking gekregen over een oude Saksische boerderij, eigendom van Mevr. Wed. A. G. ten Cate-Bergsma te Wierden.

Deze boerderij is zodanig afgebroken, dat zij gemakkelijk weer in de oorspronkelijke staat kan worden opgebouwd.

Het ligt in de bedoeling deze boerderij te plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van genoemde molen, teneinde daar een Saksisch Centrum te stichten.

De boerderij zal ook met behulp van de Oudheidkamer moeten worden ingericht. Zij die oude gebruiksvoorwerpen, landbouwwerktuigen o.d. daarvoor zouden willen afstaan, worden beleefd verzocht zich met de Oudheidkamer in verbinding te willen stellen. (adres: G. Steen, Pr. Bernhardstr. 15, Ommen, secr.)